

Sonată în vers

Alina Drăgan

Lângă pat,
Noaptea își așterne
Corpul de vise,
Peste care calc cu sfială...
E întuneric
Și n-aș vrea să-ți trezesc amintirile...

Lângă tine,
Noaptea pare nenoapte
Iar ziua nici nu mai
Există,
Pierdută în largul ei
Ca o pasăre tristă...

Parcă merg și parcă nu...
Parcă zbor sau cad în bolta înstelată
Care mă poartă în poezia ei
Curmată...

Prăbușirea e mai aproape
Ca niciodată de înălțimi...

Iar eu nu mai sunt eu...

În părăsire,
Îmi ascund lacrimile...

Lângă tine, aștept ziua.
Îți sărut pleoapele și îți ascult visele...
Totul este vis. Totul este nevroză.
Este perfecțiune și compromis,
Este noapte și zi,
Este tot ce mi-am dorit
și mi-ai promis...

Și te iubesc mai mult decât oricând...
Un delir obscur, râzând, plângând...